

Sentencja

Nomenklaturę Scaloną zamieszczoną w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej zmienionym rozporządzeniem Komisji nr 1789/2003 z dnia 11 września 2003 r. należy interpretować w ten sposób, że kapsułki zawierające głównie melatoninę, takie jak stanowiące przedmiot niniejszego postępowania krajowego, są objęte pozycją taryfową 3004.

(¹) Dz.U. C 86 z 8.4.2006.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) wydanego w dniu 13 września 2006 r. w sprawie T-191/04, MIP Group Intellectual Property GmbH & Co. KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), wniesione w dniu 30 listopada 2006 r. przez Tesco Stores Ltd

(Sprawa C-493/06 P)

(2007/C 56/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Tesco Stores Ltd (przedstawiciele: E. Kelly, Solicitor, S. Małynicz, Barrister)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego i MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 września 2006 r. w sprawie T-191/04;
- obciążenie strony przeciwnej poniesionymi przez Tesco kosztami niniejszego postępowania oraz postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem wnoszącego odwołanie zaskarżony wyrok podlega uchyleniu z uwagi na to, że Sąd Pierwszej Instancji dopuścił się uchybień proceduralnych, które niekorzystnie wpłynęły na sytuację wnoszącego odwołanie, a także naruszył prawo wspólnotowe. Wnoszący odwołanie twierdzi w szczególności, że:

1. Z art. 8 i 42 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (¹) nie wynika, by wnoszący sprzeciw miał obowiązek wykazać spełnienie którejkolwiek z przesłanek dopuszczalności sprzeciwu według stanu na okres przypadający po dniu jego wniesienia. Według prawidłowej i zgodnej z zasadą pewności prawa wykładni tych przepisów, wnoszący sprzeciw tylko raz — wraz

z wniesieniem sprzeciwu — ma obowiązek wykazać, że owe przesłanki (takie jak tytuł prawny do wcześniejszego znaku i fakt dalszego obowiązywania ochrony) zostały spełnione.

2. Zgodnie z zasadami 15, 16 i 20 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonującego rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (²), wnoszący sprzeciw nie miał obowiązku przedstawiania dowodów dotyczących znaku wcześniejszego, a w szczególności dowodu przedłużenia jego ochrony, dotyczących okresu następującego po dniu wniesienia sprzeciwu.
3. Tesco mogło zasadnie oczekiwać, że nie będzie musiało przedstawiać dalszych dowodów na przysługiwanie mu wcześniejszego prawa, poza już dostarczonymi.
4. Nałożenie na Tesco obowiązku wykazania, iż rejestracja była przedłużona według stanu na dzień 28 stycznia 2000 r., 24 lutego 2000 r., 13 czerwca 2000 r., a nawet na dzień 23 października 2000 r., oznaczałoby nakazanie mu ze skutkiem wstecznym udowodnienia czegoś, czego według stanu na te dni nie było ono w stanie wykazać, ani też w świetle prawa krajowego nie miało takiego obowiązku.
5. W postępowaniu przed Sądem Pierwszej Instancji doszło do uchybień proceduralnych, które niekorzystnie wpłynęły na sytuację wnoszącego odwołanie, polegających na tym, że OHIM a) powoływał się na wytyczne dotyczące postępowania w sprawie sprzeciwu w wersji, która nie była w odnośnym czasie wersją obowiązującą i b) przedstawiał argumenty wykraczające poza ramy sporu określone przez strony.

(¹) Dz.U. L 11, str. 1.

(²) Dz.U. L 303, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social Único de Algeciras (Hiszpania) w dniu 7 grudnia 2006 r. — Maira María Robledillo Núñez przeciwko Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

(Sprawa C-498/06)

(2007/C 56/23)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Social Único de Algeciras (Hiszpania).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Maira María Robledillo Núñez.

Strona pozwana: Fondo de Garantía Salarial (Fogasa).

Pytanie prejudycjalne

Czy z punktu widzenia powszechnej zasady równości i zakazu niedyskryminacji, odmienne traktowanie, które przewiduje art. 33 ust. 2 Estatuto de los Trabajadores [„ET” (statut pracowników)] (w brzmieniu obowiązującym i bezpośrednio wcześniejszym, które obowiązywało do dnia 14 czerwca 2006 r.), nie jest obiektywnie uzasadnione, w związku z czym odszkodowanie z tytułu rozwiązania uznane w ugodzie w pozasądowym postępowaniu pojednawczym należy włączyć do zakresu zastosowania dyrektywy Rady 80/987/EWG⁽¹⁾ z dnia 20 października 1980 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy w brzmieniu nadanym dyrektywą 2002/74/WE⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady (z dnia 23 września 2002 r.), zważywszy na to, że art. 33 ust. 1 ET dopuszcza takie ugody dla wypłaty przez instytucje udzielające gwarancji salarios de tramitación [wynagrodzenie za czas trwania postępowania], które również stanowią konsekwencję rozwiązania stosunku pracy?

⁽¹⁾ Dz. U. L 283, str. 23.

⁽²⁾ Dz. U. L 270, str. 10.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 14 grudnia 2006 r. — Sabine Mayr przeciwko Bäckerei und Konditorei Gerhard Flöckner OHG

(Sprawa C-506/06)

(2007/C 56/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof (Austria)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sabine Mayr

Strona pozwana: Konditorei Gerhard Flöckner OHG

Pytania prejudycjalne

Czy pracownicę, która poddaje się zabiegowi zapłodnienia in vitro należy uważać za „pracownicę w ciąży” w rozumieniu art. 2 lit. a) pierwsze półzdanie dyrektywy Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią (dziesiąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG)⁽¹⁾, jeżeli w momencie wypowiedzenia jej komórki jajowe zostały już zapłodnione nasieniem partnera, to znaczy istnieją embriony „in-vitro”, ale nie zostały one jeszcze umieszczone w ciele kobiety?

⁽¹⁾ Dz. U. L 348, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Innsbruck (Austria) w dniu 13 grudnia 2006 r. — Malina Klöppel przeciwko Tiroler Gebietskrankenkasse

(Sprawa C-507/06)

(2007/C 56/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Innsbruck

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Malina Klöppel

Strona pozwana: Tiroler Gebietskrankenkasse

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 72 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie⁽¹⁾ w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym przez rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1386/2001 z dnia 5 czerwca 2001 r.⁽²⁾ w związku z art. 3 tego rozporządzenia oraz art. 10a rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71⁽³⁾ w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 410/2002 z dnia 27 lutego 2002 r.⁽⁴⁾ należy interpretować w ten sposób, że okresy pobierania świadczeń rodzinnych w jednym państwie członkowskim (w tym przypadku zasiłku wychowawczego „Bundeserziehungsgeld” w Republice Federalnej Niemiec) należy traktować w taki sam sposób na potrzeby uzyskania uprawnienia do pobierania porównywalnego świadczenia w innym państwie członkowskim (w tym przypadku zasiłku z tytułu opieki nad dzieckiem „Kinderbetreuungsgeld” w Austrii) i w związku z tym, dokonując oceny uzyskania uprawnienia w drugim państwie członkowskim, należy je kwalifikować jako okresy jego pobierania w tym państwie, jeżeli w okresach pobierania świadczenia oboje rodzice mają przymiot pracownika w rozumieniu art. 1 lit a) pkt i) rozporządzenia nr 1408/71?

⁽¹⁾ Dz.U. L 149, str. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 187, str. 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 74, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 62, str. 17.